

Den Laethemschen Vriendenkring

Verslag van de vergadering van *dinsdag 10 februari 2009*

Plaats : Brouwerijschuur, Dorp, Latem

Aantal aanwezigen: 55

Begin van de vergadering: 19u50

Einde van de vergadering: 22u30

Verontschuldigd: een 10-tal leden, afwezig voornamelijk wegens ziekte, zijn verontschuldigd.

Agenda :

De eerstvolgende thema's voor onze vergaderingen zijn :

In maart : "De BIN-werking" door Willy Moonen

In april : "Het ontstaan van de nougatfabriek" door Maurice "Nougat" Vital Gormez en zijn belevenissen in het Latem van de jaren '50.

Thema van de vergadering :

"Albert Haelemeersch, zijn roots en zijn prille jeugd jaren in Latem"

Vraag mij niet waarom, maar mijn voorouders kwamen tussen 1870 en 1880 Oost-Vlaanderen binnensijpelen. Allen waren ze afkomstig van Ruddervoorde en de meeste waren loonwerkers, boeren of 'stielmannen'.

Broers, zusters, neven en nichten vestigden zich in Petegem, Deinze, Astene, Nevele en Drongen. Ik heb nooit kunnen achterhalen wat hen dreef om 'de schreve over te steken'

Mijn grootvader kwam naar Sint-Martens-Latem en huwde er met Julie Verschuere.

Hij was, net als zijn nonkel **Karel**, een beetje de rebel van de familie. Hoewel ik hem nooit gekend heb, kan ik mij zowat in hem terugvinden.

Grootvader was van alle markten thuis maar kwam voornamelijk aan de kost als loonarbeider en houtventer. Hij kocht bomen bij de kasteelheren, graven en burggraven van Deurle, kapte ze en verkocht ze aan de houthandelaars. Het 'kleinhout' werd geveild onder de tientallen landbouwers. Gezien de bossen toen nog schaars waren, zocht hij andere inkomsten en kocht hij in de buurt van Parijs (Senlis) partijen aardappelen en suikerbieten op. Ging ze oogsten en veilde ze dan in Parijs.

Mijn vader ging als knaap vaak mee maar eens hij wat mondiger werd liet hij verstek.

Hij ging na het lager onderwijs bij Maurice Van Haelemeersch, biersteker in Astene, ambachtelijk gebrouwen bier op flessen trekken, werkte als bakkersgast en liep avondschool decoratieschilderen aan de academie en de vakschool te Deinze.

In 1928 werd hij schilder aan 'den ijzeren weg'.

In 1934 kocht mijn nonkel Georges een lot bouwgrond van circa 2000 vierkante meter aan de Brandstraat. Samen met vader en zijn andere broers Robert en Omer bouwde hij er een bungalow. Ze deden alles zelf onder supervisie van Emiel Van Quickelberghe, die het materiaal leverde. Het houtwerk kwam van Jozef Cnudde.

Vader was inmiddels in 1932 getrouwd en verbleef afwisselend in Gent aan de Coupure en in Deurle aan de huidige Kasteeldreef, de villa 'La clé des champs', waar moeder gouvernante was bij een Gents industrieel.

In 1936 vertrok die familie echter naar Zwitserland. Mijn ouders stonden voor de keuze: meegaan of in België blijven.

Vader was intussen vast benoemd als schilder bij de spoorwegen en opteerde hier te blijven. Ze huurden nonkels huis in de Brandstraat waar ik 11 jaar later zou geboren worden.

De Brandstraat was niets meer dan een brandgang tussen de heide en de bossen van Van Schoote en Gevaert. Amper een karrenslag.

Mijn verste herinneringen gaan naar 1950. Van in de voortuin had ik vrij zicht naar de Golflaan, de Hoge Heirweg en de Neerstraat, later de Kortrijksesteenweg.

In de achtertuin keek ik naar het huis van Gevaert en de Kluis.

Aan de achterzijde van de tuin liep een weggetje dat langs de varkenswekerij van Georges Malfait, door de heide uitgaf op de Kapitteldreef. Langs daar gingen we vaak op bezoek bij de

Gevaerts om op de ezeltjes te rijden of wandelden we door de bossen naar 'Bachtenberge' waar wij in de herberg van tante Rachel een 'Saffarke' kregen.

Malfait was een bijzonder figuur. Hij combineerde het kweken van varkens met het maken van pralines. Het buikvet van de varkens was het geheim van zijn pralines. Iets wat vandaag niet verenigbaar zou zijn.

Samen met de burens Rietje Braeckevelde en Sara Van Quickelberghe bewerkte vader een deel van de tuin en kweekte er groenten. Ik herinner mij ook dat ze tabak teelden die ze na de oogst en het drogen lieten versnijden bij Van Der Cruyssen in Deinze.

Aardappelen werden gehaald bij Van de Voorde, melk bij Van Oost of Torck. Jaarlijks werd een varken geslacht en verdeeld onder de burens. Ik vond dit een gruwelijke gebeurtenis maar voor de burens was dat een groot feest.

Midden in de tuin had vader een oude circuswagen geplaatst en omgebouwd tot duivenhok.

Duivensport was naast kruisboogschieten zijn grote passie.

Hij bleef een fervente duivenliefhebber tot zijn 92ste!

Dat was een heerlijke periode. De burens liepen bij elkaar binnen, schoven mee aan tafel en als er eens iemand ziek was, stond steeds een buur paraat om het huishouden te beredden en de kinderen op te vangen. Eenmaal in de maand kwamen de vrouwen samen bij Sara. Er werd taart met koffie geschonken met achteraf de 'elixir d'Anvers'. Daarna haalde Sara haar accordeon (een Lichtervelde) boven en werd er gedanst en gezongen.

Op mijn zevende mocht ik dan op zaterdag en in de vakantie mee op 'groentenronde' met Rietje Braeckevelde. Op die manier kwam ik ook op de golf terecht.

Terwijl Rietje de bestelling afleverde voor het restaurant moest ik dan op 'de marchandise' letten want de caddies waren gehaaid om de bestelwagen te plunderen.

Zo tikte ik eens een chique meneer op de vingers omdat hij zich rijkelijk bediende van fruit.

Toen ik van mijn neus maakte, kwam Aimeetje Van Hecke aangelopen en excuseerde zich bij die statige man en zijn kompaan. Het was de jonge koning Boudewijn en zijn vader Leopold III... De koning tilde er niet zwaar aan en gaf me met de glimlach een stuk van 20 voor mijn doortastendheid. Ik heb het geldstuk altijd bewaard.

In 1955 huilde ik tranen met tuiten. Nonkel Georges kwam naar Latem wonen en vader moest verhuizen. Hij kocht grond aan Margriet Scherpereel en anderhalf jaar later zat ik midden de koeien en de varkens van het proefstation van Versele. Tot dan had ik onderwijs gekregen van moeder, die mij vooral tekenen, Frans en Nederlands opstel bijbracht. Dat kwam uitstekend van pas als ik op mijn vijfde naar de kleuterschool moest. Daar werd het 'groot verdriet' snel gesust. Gelukkig had ik veel vriendjes op de Simonnetschool en kon in het weekend als caddy op de golf terecht. De eerste jaren vertoefde ik echter meer bij Sara en Rietje of bij de familie Dirix, mijn vroegere burens.

Wat mij toen ook ergerde was naar kermissen gaan. Ik was zeven en alleen mocht ik niet thuisblijven. Je moet weten dat we in onze nieuwe woning drie jaar moesten wachten op aansluiting op het elektriciteitsnet. Ons huis werd verlicht met kaarsen en carburelampen en een snotter van zeven kon je daar niet alleen met laten.

Dus, bibi moest mee op tramart.

Voor mij, als jonge Latemnaar, begon dat al op vrijdagmiddag met een bolling achter de tuin van **Swa Dirix** waar de mannen uit de buurt van de Brandstraat, Nieuwe Weg en Guido Gezellestraat met de krulbol hun kermisgebeuren inzetten.

's Avonds werd gekaart in de Golfwaan of mooier klinkend uit de volksmond, 'an den gravé'.

's Zaterdags werd het een heuse kroegentocht. We begonnen dus op de "gravé" waar er een kaarting was bij **Taf Loncke** en daarna een bolling in Café **DE NIEUWE WIJK** bij **Elza en Georges Tournet**. Van daaruit ging het hele zootje naar **DE VLUCHTER** bij **Zoë Malfait** waar er gedanst werd op muziek van Judith Declercq en Slooverke. Judith, die we allemaal kennen, was toen al de accordeonvirtuose en haar man speelde de drums. Ook Clément en Emile Van Haelemeersch kwamen wel eens mee musiceren.

's Zondags was er na de kruisboogschieting bij **Tournet**, feest op 't dorp bij bakker **Alliet** en bij de **Van Parijskes**. Vandaar ging het naar het **LANDBOUWERSHUIS, DE MONACO** en **DE VAN HIMBEECKS VRIENDEN** bij **Oscar Petrens** waar er gekaart werd en waar de vrouwen pitjesbak speelden.

Voor het dansen trok iedereen naar **DIJKE PIER**, waar de rokken zwaaiden op de tonen van het **DECAP-orgel**.

Mijn taak was centjes in het orgel steken en braafjes op mijn stoel zitten en slurpen aan mijn grenadine. Veel had ik er dus niet aan.

De maandag mocht ik rusten, moeder bleef dan thuis want onze pa wou altijd alleen naar de geitenkeuring. Op dinsdag moest ik opnieuw mee naar Brakelkermis waar er wielerskoers was en intussen in 't **VOSKE** ook volksspelen werden beoefend. Mannen en vrouwen deden mee aan de bolling en wij mochten mastklimmen.

Op woensdag was er Golfaankermis met een wielervedstrijd voor onafhankelijken en kaartingen, schietingen of bollingen bij **Tournet** en **Loncke**.

Vandaar werd er afgezakt naar **Café DE KROON** bij Goossens, **Café SPORTWERELD**, bij Willy Cocquyt en naar de **CHALET DU PRÉVERT** bij Madelontje.

Het kermisleven bleef jaren in datzelfde stramien. Ik geef eerlijk toe dat ik al dat gedoe snel moe was en liever thuis bleef dan altijd achter ma en pa aan te zeulen. Die paardenmolen en dat draairad konden me gestolen worden.

Pas als 10-12 jarige had ik er opnieuw wat aan.

Dan kregen we het schietkraam en vooral de autoscooter in het vizier. Daar konden we al eens geniepig in meisjesbillen knippen...

Toen we dan zo'n 14 à 15 jaar waren kregen we ons 'drinkgeld' en mochten we alleen optrekken. Dan begon het kermisleven pas echt leuk te worden.

Pintje drinken, sigaretje roken en de meisjes binnenpakken. Eindelijk begon het 'echte' leven! Brigitte Bardot, Sofia Loren, Paul Anka, Elvis, Johnny Hallyday, Françoise Hardy, ja zelfs de Beatles kleurden de zeilen van de botsauto's. Keiharde, toffe muziek EN...we konden de meisjes nu eindelijk zelf eens dicht tegen onze gilet trekken, leerden eindelijk ordentelijk kussen, vrijen zoals het moest en 'vuile manieren doen'.

Drinkgeld hadden we met hopen, maar we moester er wel voor presteren. Om ons te kunnen bevoorraden in muziek, kleren, drank en vervoermiddelen gingen we afwassen in de St-Christophe, de Pêcheur en later werden we kelner of 'commis' in de bowling. We wilden ons zelfstandig kunnen beredderen.

Toen begonnen ook de guitenstreken. We schuimden per fiets of brommer de kermissen van Nazareth, Drongen, Nevele, De Pinte, Zwijnaarde en Zevergem af op zoek naar een 'vers lief'. Dat lukte aardig, maar veelal moesten we ook gaan lopen of we kregen een pak rammel van jaloerse rivalen.

We leefden echter vooral naar de toen fameuze megafuif "De nacht van FC Latem" toe. Dat waren de hoogtepunten uit onze voetbalcarrière... op de dansvloer en achter de struiken.

Toen 'mijn' generatie zestien werd taande de belangstelling voor het kermisleven opnieuw.

De meeste jongens hadden een muziekgroepje waarmee ze zich konden uitleven en de meer getalenteerde gingen dan bals spelen. Ik leerde gitaar bij Yves Devriendt en speelde eerst kort bij The Driftin' Five om dan later als gastzanger bij ontelbare groepjes te gaan 'kwelen'.

Het was van toen af elke dag kermis!

We gingen na of zelfs tijdens de schooltijd een pintje drinken, trokken in het weekend naar dancings in de buurt of ver weg.

We waren het vuurwerk aan de Leie en de botsautootjes ontgroeid...

Op ons 18de mengden we ons opnieuw in het nostalgische kermisgewoel. Een nieuwe generatie was opgestaan.

DE KLOKKERPUT was toen de place to be met Miel De Cauter en zijn "Peuzelkroeg" waar Miel Cools, Jan De Wilde, Hugo Raspoet en waar vooral de Cotton City Jazzband met kleppers als Louis Nelson, Emanuel Sayles, Alton Purnell of andere jazziconen voor de ambiance zorgden.

Bij bakker Claeys in de **SINT-MARTINUS** was er kaarting en schieting en waren de pintjes goedkoop. Ook **DE RUBENS** werd een vaste stek, eerst bij Richard Malfait, later bij Yvette en vooral met Rietje, het toenmalige sekssymbool van Latem.

Mijn "bende" legde zich vooral toe op de woensdagavond in de **SPORTWERELD**, bij Willy Cocquyt waar er een danskampioenschap was en later bij 'De Zwarte', waar haar nichtje Ria het hart en de centjes van jong en oud veroverde met haar wulpse, dansgrage lijf en in **CAFE DE GOLF**, eerst bij Jackie en later bij Etienne en Lea Dhont. In de tijd van Jackie was er een danszaal en kwamen de plaatselijke beatorkestjes hun talenten tentoonspreiden. Op de tonen van de Cherokees, The Atlantics of The Saturns werd er gerockt en getwist dat het een lust was.

Ikzelf hield mij toen met de 'Schuurkes' (Verschuieren), Jantje Tournet en Ivan De Breuck vooral met pesterijen bezig. Fietsen van de 'ouwe snoepers' werden gesaboteerd, wielen en zadels verwisseld. Hekkens van notabelen en vooral die van "diene braven deurwaarders" (waar nu Roos Volckaert woont) werden stevig dicht geketend of belandden honderden meters verder bij een nietsvermoedende, brave buur. Luiken of drogend wasgoed werden van plaats gewisseld, kippen losgelaten... De grootste schunnigheden ga ik niet verklappen. Met al dat bier, de vettige frieten en oliebolletjes moesten we ook al eens iets aflaten, maar wat, laat ik aan uw fantasie over...

De mooiste stunt die ik mij herinner was toen Henk Verschuere de ouwe ijskreefkar van **Patisserie DE GOLF** achter zijn ezeltje spande en er het dorp mee rond hoste. Ik vraag mij af of Johan Van Damme ooit gemerkt heeft wat er met zijn kreefkar gebeurd is. Voor dergelijke zaken sluiten ze je tegenwoordig op voor vandalisme of diefstal. Toen werd er alleen maar hartelijk om gelachen.

De mooiste tijd kwam eraan tussen 1965 en 1968. Een speedboot aan de Leie, een brommertje verstoopt bij Antoon Dierickx, feestjes in Baarlehoek en in elk dorp een lief. Het werd wel moeilijk om de agenda bij te houden, als je begrijpt wat ik bedoel... We raakten door Guy Van de Capelle, Marc De Witte, Jackie Willems en Jean Dirix opnieuw in de muziek en het uitgangleven. Op zaterdag tot 5 uur uitgaan en 's zondags om 9 uur fris op het terrein van FC Latem om tegen de bal te stampen met de reserves. We deden het toch maar! Het was 'lastig', maar je hoort ons niet klagen. We hebben een mooie jeugd gekend.

Het moet niet gezegd dat, na deze uiteenzetting, menig lid dankbaar gebruik maakte van deze gelegenheid om de door Albert NIET vertelde -al dan niet aangebrachte- anekdotes, alsnog wat extra in de verf te zetten.

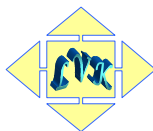
Met een gezellige babbelen, overgoten met een frisse pint, eindigt dit door elkeen geapprecieerde relaas van de jeugdijaren van onze voorzitter.

We verwachten jullie in groten getale op onze volgende vergadering

op dinsdag 10 maart 2009 om 19u30 in de Brouwerijschuur

Met vriendelijke groet

Wilfried Vancampenhoudt
Secretaris

Albert Haelemeersch
Voorzitter

Den Laethemschen Vriendenkring

Secretariaat : Maenhoutstraat, 85, 9830 Sint-Martens-Latem

Tel/Fax : 09/329 67 39 - GSM : 0475/94 98 18 - E-mail : campevents@telenet.be - Bank : 390-0344860-80